

Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 221/15/5505
EEČ : 2-39-291-2015

Liptovský Mikuláš, 08.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 100/80, XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:
- Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

Dňa 07.03.2015 okolo 18.15 hod. na chate Nezábudka v mestskej časti Il'anovo, XXXXX udrel dlaňou do oblasti tváre XXXXX následne ju svojim predlaktím pritlačil pod krk a hodil o stenu, čím spôsobil XXXXX podvrtnutie krčnej chrbtice s iradiáciou vpravo do oblasti segmentov prvého až tretieho krčného stavca čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu 16 dní.

Postupujem na Okresný úrad, odbor všeobecnej a vnútornej správy, XXXXX

pretože nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX uznesením ORP-375/OO-LM-2015 z 27. 05. 2015 vzniesol XXXXX obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Obvinený XXXXX využil svoje zákonné právo a vo veci odoprel vypovedať.

Vina obvineného je preukázaná výpoveďou poškodenej XXXXX z jej výpovede vyplýva, že v ten deň telefonovala obvinenému a chcela sa s ním dohodnúť ohľadom chatky. Následne okolo 18.30 hod. aj spolu s dcérou Petrou vošli do dolnej časti chaty, kde je bar, za barom bola čašníčka, pred barom stál XXXXX a ešte jeden vyšší muž. Oslovila XXXXX, ale ten odišiel do hornej časti chaty, keď čakali asi 10 minút požiadala čašníčku, aby zavolala majiteľa. XXXXX zišiel dole a keď mu dcéra povedala, že už by sa mala doriešiť tá chata chytil ju za bundu pod krk a začal ňou triasť, vtedy tam prišla ona, pričom chcela, aby XXXXX pustil dcéru. Chcela mu dať facku, ale sa netrafila, následne jej dal facku XXXXX, pritlačil jej predlaktie pod krk a takto ju odsotil na stenu, do ktorej zozadu narazila a pri tom jej nejako uletela hlava. Následne s dcérou odišli von a volali políciu. Poškodená v ďalšej časti svojej výpovede popísala svoje zdravotné komplikácie a priebeh liečby.

Svedkyňa XXXXX vypovedala v podstate totožne o skutku ako jej matka XXXXX.

Z výpovede svedka XXXXX príslušníka policajného zboru vyplýva, že po príchode na miesto činu oznamovateľku vyťažili, pričom im uviedla, že bola fyzicky napadnutá. Poškodená nebola pod vplyvom alkoholu, ale obvinený XXXXX bol zjavne pod vplyvom alkoholu, pričom tvrdil, že sa vôbec nič nestalo. On si nevšimol žiadny nápis, že by bola na chate uzavretá spoločnosť.

XXXXX XXXXX vo svojej výpovedi uviedla, že pracuje ako čašníčka na tejto chate. V ten večer prišla na chatu pani XXXXX aj s mladšou ženou. Na chate bola vtedy uzavretá spoločnosť, neskôr si všimla ako XXXXX sedel s týmito ženami pri stole, sedel tam aj XXXXX a o niečom sa bavili. Zrazu kričala pani XXXXX, že bude volať políciu. Potom počula XXXXX ako povedal, aby odtiaľ odišli, že je tam uzavretá spoločnosť. Neskôr prišli policajti, svedkyňa nevidela, že by XXXXX fyzicky napadol tam prítomné osoby.

Z výpovede svedka XXXXX vyplývajú v podstate totožné skutočnosti ako z výpovede vyššie uvádzanej svedkyne, navyše dodal, že pani XXXXX nadávala Ličkovi, a že nemá ju a jej dcéru vyhadzovať z chaty a následne sa začali naťahovať, dala Ličkovi jednu alebo dve facky. On ich rozdelil.

Za účelom ustálenia zranení poškodenej XXXXX a určenia mechanizmu ich vzniku a doby obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej XXXXX bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, ktorý popísal vzniknuté zranenia u poškodenej, ktoré sú totožné s tými, ktoré sú rozvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Znalec ďalej konštatoval, že čo sa týka zranení pomliaždenie v prednej časti krku a pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia vpravo boli ľahkými poraneniami, pričom vzhľadom na absenciu objektívnych príznakov poranenia ich však nie je možné preukázať. Pri podvrtnutí krčnej chrčtice toto zranenie bolo spôsobené najpravdepodobnejšie prudkým záklonom týmto mechanizmom dochádza k dočasnému poškodeniu horných segmentov v predných oblastiach medzistavcových priestorov krčnej chrčtice C1-C3, čo bolo potvrdené objektívne - vznik akútnej blokady pri rotáciách a úklone hlavy smerom doprava. Tieto zranenia boli spôsobené slabou intenzitou, poranenia v oblasti prednej plochy krku a záhlavia sa nedajú medicínsky jednoznačne preukázať pre absenciu

objektívnych príznakov, bolestivosť je subjektívny údaj. Z medicínskeho hľadiska nie je možné jednoznačne určiť, či poranenia diagnostikované poškodenej boli spôsobené tak ako to ona uviedla. Z ďalšej časti znaleckého posudku vyplýva, že poškodená trpí chronickým ochorením driekovej a hrudnej chrbtice následkom dlhodobého nesprávneho postavenia chrbtice, následkom kratšej pravej dolnej končatiny. Od roku 2009 poškodená uvádza ťažkosti aj s krčnou chrbticou, konkrétne bolo zistené poškodenie medzistavcovej platničky v oblasti štvrtého a piateho krčného stavca. Prvá zmienka o patológii v oblasti krčnej chrbtice bola z roku 2005 - klinické bolesti s vystreľovaním vľavo. Z medicínskeho hľadiska je možné pripustiť, že tieto chronické obtiaže mohli mať vplyv na zvýraznenie klinických ťažkostí poškodenej spôsobených pri poradení krčnej chrbtice týmto skutkom. Je možné pripustiť, že útok, ktorý mohol byť vedený slabšou intenzitou mal u poškodenej za následok vznik zvýraznených klinických obtiaží, vyplývajúcich z chronického ochorenia chrbtice s predĺžením liečby nad 7 dní, pričom u osoby so zdravou chrbticou by sa jednalo o ľahké poranenie s dobou liečby pod 7 dní. Znalec ustálil celkovú dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života na dobu 16 dní.

Podľa § 17 pre trestnú činnosť spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti. V prípade prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa jedná o úmyselný trestný čin.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že úmyselné konanie páchatela musí byť pokryté okrem iného vedomostnou zložkou to znamená, že páchatel' musí mať vedomosť o tom, že svojím konaním sa môže dopustiť konkrétneho trestného činu. V tomto prípade teda musel mať obvinený XXXXX vedomosť o tom, že pri svojom konaní teda predovšetkým pri odhodení poškodenej na stenu jej môže spôsobiť tie zranenia, ktoré jej spôsobil. Takáto vedomosť zo strany obvineného však nebola preukázaná. Obvinený v zmysle podaného znaleckého posudku konal slabšou intenzitou a čo je najpodstatnejšia skutočnosť z vykonaných dôkazov vyplýva, že obvinený nemal vedomosť o zdravotných komplikáciách poškodenej, a to predovšetkým o jej chronických zdravotných ťažkostiach aj v oblasti krčnej chrbtice. Intenzita, ktorou konal obvinený podľa vyjadrenia znalca by u zdravej osoby spôsobila zranenia, ktoré by poškodeného obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu kratšiu ako 7 dní. Skutočnosť, že vzniknutý následok na zdraví poškodenej nastal v takom rozsahu v akom nastal (obmedzenie 16 dní) nie je možné v plnom rozsahu pričítať len výlučne konaniu obvineného, pretože k tomuto konaniu pristúpila aj ďalšia okolnosť, o ktorej obvinený nemal vedomosť a to chronické ochorenie chrbtice poškodenej. Obvinenému možno pričítať a teda vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť len za jeho konanie, ktorého by sa dopustil fakticky voči zdravej osobe a v tomto prípade v zmysle podaného znaleckého posudku by doba liečenia resp. obmedzenia v obvyklom spôsobe života bola pod 7 dní.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu ublíženia na zdraví dopustí ten páchatel', kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas

sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Zákonodarca a ustálená súdna prax považujú pri termíne „nie iba na krátky čas“ takú dobu, kedy je obvyklý spôsob života sťažený dlhšie ako sedem dní.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku je zjavné, že poškodenie zdravia u XXXXX z pohľadu trestného práva (úmyselným zavinením u obvineného nie je pokrytá dĺžka obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodenej 16 dní, ale je pokrytá len dĺžka tohto obmedzenia, ktorá je kratšia ako 7 dní) nedosiahlo z kvantitatívneho hľadiska požadovanú dĺžku viac ako 7 dní, a preto takéto poškodenie zdravia nie je možné vyhodnotiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Uvedené však neznamena, že konanie obvineného XXXXX nie je protiprávne, svojím konaním sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Z. b. o priestupkoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.).

JUDr. Marian Vagač
prokurátor